

MAKKAI ÁDÁM

IRODALOM-ESZTÉTIKA ÓRÁN
ANATOLE FRANCE VILLÁJÁBAN

avagy

MIÉRT JOBB EGY NÉGYSZÍNŰ „BIC“ GOLYÓSTOLL
EGY MONTBLANC TÖLTŐTOLLNÁL

„*Nécris pas!*“—mondta volt nagybölcsen
barátunk *Anatole*, kinek a családi neve *France*
egy egész ország is egyben—nyugalom, mit akarsz?
nem fog így üldözni nagyképű esztétika
mely tapsolva helyesli hogy titokban megnézik a
többrendbeli ajánló levelet
mely minden józan kritikát sietve eltemet

„*Nécris pas*“—ismétlé egy hajdan volt tanári nádpálca
hajlékonynak hazudott de kegyetlenül dogmatikus
suhogásával—írni kérem szépen, hát azt végképp nem szabad,
ébre figyeljétek hogy mi mozgolódik az asztalon fent s alatt,
az „előleg“ szó maga az újkori modern dögvész
hallatán a szerző négykézlábra áll, hörög, forog, ugat és megvész,
miközben az írás legfőbb bűne csak az hogy végképp nem praktikus

ám van egy kivétel
es gibt doch eine Ausnahme
mai il y a une exception
írásban kell közölnöd
a tilalom szegőkkel
hogy megszegették a tilalmat
nehogy azt higgyék
csak Anatole France-ot idézted